

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/2642/2023.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz eljárás tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Jogegységi Panasz Tanácsa Jpe.I.60.001/2023/9. számú határozata alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. A jogi képviselővel (dr. Kozma Gábor ügyvéd) eljáró indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz a Kúria Jogegységi Panasz Tanácsa Jpe.I.60.001/2023/9. számú határozata, valamint azzal összefüggésben a Kúria Pfv.I.20.771/2022/9. számú végzése és a Veszprémi Törvényszék 2.Gf.40.008/2022/9. számú jogerős ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt.
- [2] Kérelmét az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének, valamint 28. cikkének sérelmére alapította.
- [3] 2. Az Alkotmánybíróság rendelkezésére álló iratok alapján az alkotmányjogi panasz benyújtásának alapjául szolgáló előzményi ügy lényege az alábbiak szerint foglalható össze.
- [4] Az alapügy alperese egy CNC megmunkálógépet vásárolt a későbbi indítványozó felperestől. Az indítványozó a munkagépet leszállította az alperes telephelyére. Az alperes a vételár 60%-át, összesen 79.120 eurót fizetett meg a indítványozónak. A gép üzembehelyezése után az alperes jelentős működési hibákat tapasztalt. A hibák miatt az illetékes Kormányhivatal munkavédelmi vizsgálatot kezdeményezett. Ennek eredményeként megállapították, hogy a géppel való munkavégzés a testi épséget veszélyezteti, ezért azt felfüggesztették. Emiatt az alperes a szerződéstől hibás teljesítésre hivatkozva elállt.

- [5] Az indítványozó vételár megfizetése iránt indított pert az alperes ellen, keresetében 19.780 euró fennmaradt vételár megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását, viszontkeresetében elsődlegesen az általa megfizetett 79.120 euró visszafizetését kérte a gép elszállítása mellett, mivel az indítványozó hibás teljesítése miatt állt el az adásvételi szerződéstől, másodlagosan a vételár 30%-a figyelembevételével az ezt meghaladó kifizetési visszatérítését kérte.
- [6] Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította, és az elsődleges viszontkeresetnek helyt adott. Indokolása szerint az indítványozó több, a munkagép tekintetében fennálló, együttesen olyan súlyú hibával teljesítette a szerződést, amelyek nem teszik lehetővé a szerződés fenntartását, ezért az alperes hibás teljesítésre alapított elállása jogszerű volt.
- [7] Az indítványozó fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta. Indokolása szerint a gép elszívó szoknya-hibája érdemben nem volt vizsgálható, az orsókkal kapcsolatban pedig nem állt fenn hibás teljesítés. A szakvélemény kiegészítése alapján ugyanakkor egyetértett az elsőfokú bírósággal a rögzítőrendszert illető hibás teljesítés megállapíthatóságában, annak jelentős voltában, ezért az alperes elállását jogszerűnek ítélte.
- [8] Az indítványozó felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen a másodlagosan előterjesztett viszontkereset részbeni teljesítését kérte akként, hogy a bíróság az indítványozót késedelmi kamatfizetés nélkül kötelezze az alperes részére 49.450 euró megfizetésére, és alperest kötelezze annak tűrésére, hogy ezzel egyidejűleg a indítványozó tőle a munkagépet elszállítsa. Másodlagos felülvizsgálati kérelme a keresete teljesítésére, a harmadlagos kérelme a jogerős ítélet elsőfokú ítéletre is kiterjedő hatályon kívül helyezésével az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és újabb határozat hozatalára történő utasítására, a negyedleges pedig a másodfokú bíróság új eljárásra és újabb határozat hozatalára való utasítására irányult. Kifejtette azt az álláspontját, hogy az ügyben a felülvizsgálat nem kizárt, mert az első- és másodfokú ítéletek nem azonos jogszabályi rendelkezéseken alapulnak, ugyanis az elsőfokú bíróság a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:215.§ (1) bekezdését, 6:157. § (1) bekezdését és 6:159. § (1)-(2) bekezdéseit alkalmazta, míg a másodfokú ítélet indokolása kizárólag a Ptk. 6: 123. § (1) bekezdés *b)* pontjára való utalást tartalmaz. Azért is vitatta az ítéletek egybehangzó voltát, mert az elsőfokú bíróság három hibaok tekintetében állapította meg a teljesítési hibát, míg a másodfokú döntés ezek közül csak az egyiket alapul. Arra az esetre, ha a Kúria az ügyben a felülvizsgálat törvényi kizártságát állapítaná meg, ugyanebben a beadványban felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet is előterjesztett, amelyet a Pp. 409. § (1) és (3) bekezdésére alapított. Indokolása szerint a jogerős ítélet eltér a Kúria Pfv.20.158/2014/4. számú és Pfv.21.257/2012/7. határozataitól, mert ezek szerint a teljesítési hiba okát bizonyítani kell, az adott

ügyben azonban a szakértő a gép hibájának okát nem tudta egyértelműen meghatározni, így a másodfokú ítélet pusztán egy hibajelenségen alapul. Állította a jogerős ítéletnek a Kúria Pfv.20.439/2021/5. számú határozatától jogkérdésben való eltérését is, mert nem foglalt állást abban a kérdésben, hogy az alperes kellő gondosság mellett felismerhette-e a hibát. Beadványa további részében megjelölte azokat a jogszabályhelyeket, amelyeket álláspontja szerint a másodfokú bíróság megsértett érdemi határozata meghozatalakor, és kifejtette az ezzel kapcsolatos jogi indokait.

- [9] A Kúria a 2022.11.17-én kelt, Pfv.I.20.771/2022/9. sz. végzésében megállapította, hogy a Pp. 408. § (2) bekezdés értelmében az ügyben a felülvizsgálat kizárt, a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet pedig visszautasította azzal, hogy a két kérelmet [a felülvizsgálati kérelmet és az annak engedélyezése iránti kérelmet] a Pp. alapján külön okiratban kell előterjeszteni. A két kérelmet a Kúria abban az esetben is elbíráhatja, ha azok egy okiratban, de szerkezetileg elkülönülten kerülnek előterjesztésre; de ebben az esetben ennek az elkülönített résznek (külön, önállóan is) tartalmaznia kell a Pp. 410. § (2) bekezdése által előírt tartalmi elemeket. A Kúria rögzítette, hogy az indítványozó által benyújtott beadvány 4. pontja a felülvizsgálat engedélyezésére irányult és ekként szerkezetileg elkülönült ugyan a felülvizsgálati kérelemtől, de ez a szerkezetileg elkülönült engedélyezési kérelem nem tartalmazta annak az ítéletnek a megjelölését, amellyel szemben az indítványozó a felülvizsgálat engedélyezését kéri, illetve a jogszabálysértést és a megsértett jogszabályhely pontos megjelölését. Erre tekintettel a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet a Pfv.I.20.771/2022/9. számú végzésével visszautasította.
- [10] A Kúria fenti végzésével szemben az indítványozó a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (a továbbiakban: Bszi.) 41/B. §-ának (1) és (2) bekezdésére alapozva jogegységi panaszt terjesztett elő, amelyben kérte annak megállapítását, hogy a Kúria jogegységi panasszal támadott végzése jogkérdésben indokolatlanul eltér a Kúria számos, általa megjelölt határozatától, továbbá az 1/2019. Polgári jogegységi határozattól.
- [11] A Kúria Jogegységi Panasz Tanácsa az indítványozó által később alkotmányjogi panasszal megtámadott döntésében kifejtette, hogy a Bszi. 41/B. §-ának (1) és (2) bekezdésének együttes alkalmazása logikailag kizárt [mivel az (1) bekezdés alapján akkor alkalmazható, ha a Kúria Bírósági Határozatok Gyűjteményében (a továbbiakban: BHGY) közzétett határozatától már a jogerős határozatot hozó bíróság is eltért és ezt a Kúria a felülvizsgálati kérelem ellenére sem orvosolta, míg a (2) bekezdés akkor, ha kizárólag a Kúria tért el a korábban BHGY-ban közzétett határozatától a felülvizsgálati eljárás során, és erre értelemszerűen a panaszos megelőzőleg felülvizsgálati kérelemben nem tudott hivatkozni]. Ezt követően megállapította, hogy az indítványozó által hivatkozott kúriai döntések közül melyek azok, amelyek tekintetében a jogkérdésben való eltérés elvileg érdemben vizsgálható,

és melyek azok, amelyek tekintetében (mivel részben felülvizsgálati kérelmet visszautasító, részben felülvizsgálatot megtagadó, részben ítéltáblai végzéssel szemben benyújtott fellebbezést elbíráló végzések voltak, és ezért a BHGY-ban nem kerültek közzétételre) a törvény alapján erre eleve nincsen lehetőség. Ezt követően, az így fennmaradó két kúriai döntés és az 1/2019. Polgári jogegységi határozat tekintetében azt állapította meg, hogy az azokban rögzítettekhez képest a panaszolt kúriai végzésben jogkérdésben való eltérés nem volt megállapítható, ezért a Bszi. 41/D. § (3) bekezdése alapján a jogegységi panaszt elutasította. A döntés elvi tartalmaként a Jogegységi Panasz Tanács rögzítette, hogy „[33] A jogegységi panasz eljárás rendkívüli, sui generis eljárás, amelyben elsőként azt kell vizsgálni, hogy a jogegységi panaszban megjelölt határozatok valóban összevethetőek-e a jogegységi panasszal támadott határozattal. Ennek hiányában a jogegységi panasz elutasításának van helye. [34] A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet visszautasító határozattal szemben benyújtott jogegységi panasz elbírálása szempontjából a felülvizsgálatot megtagadó határozatok összevetésre általában nem alkalmasak, mert a határozatok típuskülönbsége eltérő követelmények vizsgálatát fejezi ki.”

- [12] Az indítványozó a Kúria Jogegységi Panasz Tanácsának határozatával szemben alkotmányjogi panaszt terjesztett elő. Álláspontja szerint a Kúria Jogegységi Panasz Tanácsa a döntésének [24] bekezdésében *contra legem* jutott arra, hogy *i)* a Bszi 41/B. § (1) és (2) bekezdésének együttes alkalmazása logikailag kizárt, illetve, hogy *ii)* a Bszi 41/B. § (1) bekezdésére alapítottan kizárólag az ügy érdemi vizsgálata (azaz a Pp. 420. § szerinti felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálása) esetén lehetne jogegységi panaszt benyújtani. A Bszi. 41/B. § (2) bekezdésére alapított panasz elbírálása során pedig a jogszabály szövegén szerinte túlterjeszkedett azzal, amikor a határozatok összevetésére való alkalmasságához a jogkérdés azonosságán felül a releváns tényállás azonosságát is megkívánta annak ellenére, hogy a normaszöveg ezt nem tartalmazza. Mivel a releváns tényállás azonosságának a hiányára hivatkozva az általa megjelölt jogkérdést a Kúria Jogegységi Panasz Tanácsa már nem is vizsgálta, véleménye szerint a döntés sértette az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított, a 28. cikkben rögzített értelmezési szabállyal természetes fogalmi egységet alkotó tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát. Indítványában rögzítette azt is, hogy álláspontja szerint a jogegységi panasz eljárásban született határozattal szemben határidőben előterjesztett alkotmányjogi panaszában lehetőség van a Kúriának a felülvizsgálat engedélyezése tárgyában hozott végzése, valamint a jogerős döntés alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránti kérelem előterjesztésére is (abban az esetben is, ha azokkal szemben korábban alkotmányjogi panaszt nem terjesztett elő); így ezen, számára sérelmes korábbi döntések alaptörvény-ellenessége tekintetében is érvelést adott elő; szintén a XXVIII. cikk (1) bekezdésének és 28. cikkének sérelmére hivatkozással.

- [13] 3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) bekezdésében meghatározottak szerint elsőként az alkotmányjogi panasz befogadhatósága törvényi feltételeinek fennállását vizsgálta meg.
- [14] 3.1. A jogegységi panasz-eljárás sui generis eljárás, melyben az azt lezáró érdemi döntés az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján támadható alkotmányjogi panasszal, míg a jogegységi panasszal támadott határozatot hatályon kívül helyező, és a bíróságot új eljárásra, illetve új határozat hozatalára utasító, továbbá a jogegységi panaszt visszautasító döntés viszont nem {ez következik az Alkotmánybíróság korábbi gyakorlatából, pl.: 3001/2023. (I. 13.) AB végzés, Indokolás [3]; 3006/2023. (I. 13.) AB végzés, Indokolás [15]; 3012/2023. (I. 13.) AB végzés, Indokolás [13]; 3482/2022. (XII. 6.) AB végzés, Indokolás [6]; 3437/2022. (X. 28.) AB végzés, Indokolás [18]; továbbá az Ügyrend 2023. május 11. napjától hatályos 32/B. §-ából}. A támadott döntés az indítványozó jogegységi panaszát elutasította, így a fentiek értelmében alkotmányjogi panasszal támadható.
- [15] Az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján az Abtv. 27. § szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani.
- [16] Az indítványozó a Kúria Jogegységi Panasz Tanácsa támadott határozatát 2023. október 3. napján vette át, és e döntéssel összefüggésben alkotmányjogi panaszát a határozat átvételéhez képest határidőben, 2023. december 1. napján terjesztette elő a Kúria útján.
- [17] Az Ügyrend 32. § (1) bekezdése értelmében az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszok esetében a jogorvoslati lehetőségek kimerítésének kötelezettsége nem vonatkozik a felülvizsgálatra, mint rendkívüli jogorvoslatra; továbbá – értelemszerűen – nem vonatkozik a jogegységi panaszra sem. A jogerős döntéssel, illetve a Kúriának a felülvizsgálat tárgyában hozott döntésével szemben tehát alkotmányjogi panasz abban az esetben is benyújtható, ha az indítványozó az előbbi felülvizsgálattal, utóbbit pedig jogegységi panasszal meg kívánja támadni, azzal, hogy ilyen esetekben az Ügyrend 32. § (3) bekezdése, illetve 32/B. § (1) bekezdése alapján azokat az Alkotmánybíróság – tekintettel a folyamatban lévő további (rendkívüli) jogorvoslati eljárásokra – soron kívül visszautasítja. Az ilyen okból később visszautasításra kerülő indítványok benyújtása esetén ugyanakkor – tekintettel arra, hogy az indítványozó állított jogséremlere ezen (rendkívüli jogorvoslati) eljárásokban esetleg nem nyer orvoslást – az Alkotmánybíróság Ügyrendje egyúttal kivételesen meg is nyitja az utat ezen panaszok ismételt előterjesztésére és azok érdemi vizsgálatára [Ügyrend 32. § (4) bekezdés; 32/B. § (2) bekezdés].
- [18] Az indítványozó azonban – jóllehet beadványában a 3056/2023. (II. 8.) AB végzésben írtakra hivatkozással maga is utal rá [lásd.: Indítvány 1. c) pont], hogy (az indítvány előterjesztésekor bizonyosan) tudomása volt arról, hogy a korábban ilyen okból, a

folyamatban lévő eljárásra tekintettel soron kívül visszautasított panasz nyitja meg a lehetőséget a *már korábban is kifogásolt* bírói döntés *ismételt* megtámadására – korábban, határidőben egyik sérelmezett bírói döntéssel, tehát sem a jogerős döntéssel, sem pedig a Kúria felülvizsgálati végzésével szemben nem terjesztett elő alkotmányjogi panaszt. Az Ügyrend 32/B § (4) bekezdése ugyan lehetőséget biztosít arra, hogy Kúria jogegységi panaszt elutasító döntése alkotmányjogi panasszal önállóan is megtámadható legyen, azonban ilyen esetben ugyanezen rendelkezés második mondatának megfelelően az Alkotmánybíróság a jogegységi panasszal támadott határozatot és az azzal felülvizsgált bírói döntést már nem vizsgálhatja.

- [19] Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a Kúria felülvizsgálat engedélyezését visszautasító, 2022. november 17-én kelt, valamint a Veszprémi törvényszék 2022. április 28. napján kelt jogerős ítéletével szemben a 2023. december 1. napján, az Abtv. 30. § (4) bekezdésében írt 180 napos objektív határidőn túl előterjesztett alkotmányjogi panasz elkésett. Az indítványozó által hivatkozott 3056/2023. (II. 8.) AB végzés meghozatala idején még csak az Alkotmánybíróság gyakorlatából következő, azóta azonban az Ügyrend 32-32/B. §-ainak a 2023. május 11. napjával – vagyis az indítvány benyújtásakor már több mint hat hónapja – hatályba lépett módosításával az Ügyrendben *expressis verbis* is rögzített eljárásrendre tekintettel a jogerős- és a felülvizsgálati döntés érdemi vizsgálatára a jelen ügyben nem – még az indítványozónak a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogra alapított, az Alkotmánybíróságra irányadó eljárási szabályokat a fentiekől eltérően értelmező (azokat negligáló) érvelésre tekintettel sem – volt az Alkotmánybíróságnak lehetősége.
- [20] Az Alkotmánybíróság ezért a továbbiakban az alkotmányjogi panasz befogadhatósága feltételeit kizárólag a Kúria Jogegységi Tanácsa támadott határozata tekintetében értékelte.
- [21] Az alkotmányjogi panasz az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *a)-f)* pontjaiban foglalt formai követelményeknek a jogegységi panasza tárgyában született döntés tekintetében eleget tesz. Az indítvány megjelöli az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést [Abtv. 27. §-a]; és az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [valamint XXVIII. cikk (1) bekezdése, 28. cikke]; és kifejezett kérelmet fogalmaz meg a támadott bírói döntés alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére is.
- [22] Megállapítja az Alkotmánybíróság, hogy az indítványozó nem önállóan, hanem az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmével összefüggésben hivatkozott az Alaptörvény – indítványozó számára Alaptörvényben biztosított jogot nem rögzítő és ezért alkotmányjogi panaszban önállóan egyébként nem hivatkozható – 28. cikkére, amely érvelés az eljárás során kizárólag e vonatkozásban vehető figyelembe {hasonlóan lásd pl.: 4/2024. (I. 25.) AB határozat, Indokolás [50]}.

- [23] 3.3. Az Abtv. 29. §-a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. Az Alkotmánybíróság erre tekintettel a befogadhatóság (vagylagos) tartalmi feltételeivel összefüggésben az indítvánnyal kapcsolatban a következőket állapította meg.
- [24] Az Abtv. említett rendelkezésében írt alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést illetően az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy részletesen kimunkált és következetesen alkalmazott gyakorlata van az indítvány kapcsán elméletileg vizsgálható alaptörvényi rendelkezés – az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése – tartalmát érintően {lásd például: 7/2013. (III. 1.) AB határozat, 30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89], 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés}. Ennek lényeges tartalmára a beadvány is utal; a jelen alkotmányjogi panasz mindezekhez képest nem vet fel olyan új, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, amely a panasz befogadását és érdemi elbírálását indokolná.
- [25] A másik – a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességre vonatkozó – feltételt érintően az Alkotmánybíróság a következőkre mutat rá. Az Alkotmánybíróság a bírói döntéssel szemben benyújtott alkotmányjogi panasz intézményén keresztül is az Alaptörvényt és az abban elismert jogokat oltalmazhatja {erről lásd elsőként: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]}. Vagyis az Alkotmánybíróság a bírói döntések felülvizsgálata során az Alaptörvényben elismert alapjogi követelményrendszer tényleges érvényesülését garantálja, ugyanakkor – hatáskör hiányában – nem bocsátkozik szakjogi, törvényességi kérdések ismételt felülbírálatába.
- [26] A rendelkezésre álló iratok alapján megállapítható volt azonban, hogy az indítványban foglaltak teljesítése valójában erre irányul. Az indítványozó által a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelme kapcsán előadott érvek ugyanis kívül esnek az alkotmányjogi szempontú mérlegelés tartományán. A támadott döntés kapcsán az indítványozó alapvetően abban látja a tisztességes bírósági eljáráshoz való joga sérelmét, hogy *i)* a Jogegységi Panasz Tanács az ő jogi álláspontjától eltérő megállapítást tett azzal összefüggésben, hogy a Bszi. 41/B. § (1) és (2) bekezdéseiben foglalt, a jogegységi panasz benyújtását megalapozó feltételek egyidejű fennállta eleve kizárt-e. Másrészt kifogásolja, hogy *ii)* a Jogegységi Panasz Tanács arra a következtetésre jutott, hogy – a releváns tényállási elemek különbözősége okán – a beadványában megjelölt egyik korábbi, a BHGY-ben közzétett döntés sem vethető össze az indítványozó által megfogalmazott jogkérdés tekintetében a jogegységi panaszban támadott, a felülvizsgálati kérelmét visszautasító döntéssel. Mindez együttesen arra az eredményre vezetett, hogy az általa kifogásolt – még az első- és másodfokú eljárásokban született döntésekben véleménye szerint bekövetkezett, és általa a rendkívüli jogorvoslati lehetőségekkel orvosolni kívánt – (anyag)

jogszabálysértések érdemi (felül)vizsgálatára a Kúria eljárása(i) során nem került sor. Az ezen eredményre vezető, az övétől eltérő jogértelmezést támadja alkotmányjogi panaszában arra hivatkozva, hogy a szerinte *contra legem*, a Bszi. szövegszerű tartalmát kitágító, megfelelően nem is indokolt jogértelmezés a tisztességes bírósági eljáráshoz való joga sérelmét eredményezte.

- [27] Az indítvány érvelése és a támadott jogegységi döntésben foglaltak vizsgálata alapján az Alkotmánybíróság a következő megállapításokra jutott.
- [28] Az indítványozó érvelésével ellentétben a döntés indokolásának [25] bekezdésében a Kúria nem tett olyan megállapítást, hogy jogegységi panasz eljárásban kizárólag érdemi felülvizsgálati döntést lehetne vizsgálni. Ezzel szemben mindössze azt állapította meg, hogy az indítványozó „[a] felülvizsgálati kérelmében is megjelölt kúriai határozatokra az ügy érdemi elbírálásának tévessége, a hibás teljesítés megállapításának megalapozatlansága miatt hivatkozott. A jogegységi panasszal támadott határozat viszont az ügy érdemét nem érinti, a hibás teljesítéssel és az azon alapuló elállás jogszerűségével mint anyagi jogi kérdésekkel nem foglalkozik, kizárólag a felülvizsgálat törvényi kizártságával és a felülvizsgálat engedélyezésére irányuló kérelem tartalmi követelményeinek vizsgálatával mint eljárási jogi kérdésekkel. A jogegységi panasszal támadott végzés tehát nem tér el a panaszban megjelölt jogkérdésben a Kúria Pfv.20.158/2014/4., Pfv.21.257/2012/7. és Pfv.20.439/2021/5. számú határozataitól.” [v.ö.: Indítvány 2. b) 1.1.-1.3. pontok].
- [29] Az, hogy a Kúria az indítványozó által hivatkozott, a BHGY-ben közzétett kúriai döntések és a jogegységi panaszban támadott kúriai végzés összevetethetősége tekintetében, illetve általában a jogegységi szempontú vizsgálat lefolytathatósága körében általános elvárásként azt fogalmazta meg, hogy az egymással összevetendő bírói döntéseknek legalább a releváns tényállási elemek tekintetében meg kell egyezniük, az indítványozó álláspontjától eltérően nem tekinthető sem az összevetéshez szükséges absztrakciót kizáró, sem pedig a Bszi. jogegységi panaszra vonatkozó rendelkezéseivel kapcsolatban azokon túlmutató vagy azokat „felülíró”, netán jogalkotásnak minősülő, mindezek következtében pedig az alkotmányosság szintjére felérő és ezért a XXVIII. cikk (1) bekezdésének és azzal összefüggésben a 28. cikk sérelmét felvető *contra legem* jogértelmezésnek [v.ö.: Indítvány 2. b) 1.4.-1.9. pontok].
- [30] Az Alkotmánybíróság ezek alapján arra a következtetésre jutott, hogy az indítvány Abtv. 27. §-ára alapított eleme valójában a támadott bírói döntés és az abban rögzített jogértelmezés szakjogi-törvényességi szempontú felülmérlegelésére irányul. Az Alkotmánybíróság azonban nem negyedfokú bíróság, és a nem alkotmányossági, hanem szakjoginak tekintendő kérdések ismételt felülbírálatára nem rendelkezik hatáskörrel.
- [31] Az Alkotmánybíróság mindezek miatt a jelen ügyben is fontosnak tartotta hangsúlyozni, hogy töretlen gyakorlata szerint a „bírói döntés elleni alkotmányjogi

panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének” {3107/2016. (V. 24.) AB végzés, Indokolás [35]}. „A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, mely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható. Sem a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga, sem a diszkrimináció tilalma nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti »szuperbíróság«” szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]–[15]}.

- [32] Az Alkotmánybíróság megállapította továbbá azt is, hogy a Jogegységi Panasz Tanács a támadott döntésében – röviden áttekintve azok tartalmát is – részletesen kitért az indítványozó által a jogegységi panaszában megjelölt korábbi, a BHGY-ben közzétett döntésekre, és részletesen kifejtette, hogy azok közül melyiket miért nem tartja összevethetőnek a jogegységi panaszban az indítványozó által támadott, a felülvizsgálatot visszautasító végzéssel. Önmagában az, hogy egy egyébként létező és részletes indokolás valamelyik peres félre nézve hátrányos következtetés levonását eredményezi, természetes velejárója egy jogvita eldöntésének. Adott esetben azonban ez azzal a következménnyel is járhat, hogy egyes, a fél által fontosnak, sérelmesnek tartott kérdések vizsgálata szükségtelenné, netán – mint jelen esetben az indítványozónak az alapügy érdemével kapcsolatos anyagi jogi érvelése tekintetében – lehetetlenné, jogszabály erejénél fogva kizárttá is válik.
- [33] Mindezekkel összefüggésben az Alkotmánybíróság ezért a jelen ügy kapcsán is hivatkozik a bíróságok indokolási kötelezettsége kapcsán kidolgozott következetes gyakorlatára. Eszerint, a bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem az indítványozó szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása {30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89]; 3107/2016. (V. 24.) AB határozat, Indokolás [38]}. „Az indokolási kötelezettség azt az elvárást támasztja a bírósággal szemben, hogy a döntés indokolásának nem minden egyes részletre, hanem az ügy érdeme szempontjából releváns kérdésekre kell kiterjednie.” {lásd.: 3159/2018. (V. 16.) AB határozat, Indokolás [31], megerősítette pl.: 18/2018. (VI. 12.) AB határozat}. Önmagában az, hogy az indítványozó az egyébként megindokolt bírósági döntést megalapozatlannak, tévesnek, vagy éppen hiányosnak és ezekből kifolyólag magára nézve sérelmesnek tartja, a fentebb idézett állandó gyakorlat szerint nem tekinthető az eljárás tisztességessége [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés] követelményrendszerén belül értékelhető alkotmányossági kérdésnek.

[34] Összefoglalva: az Alkotmánybíróság nem talált olyan körülményt, amelyet az Alaptörvény felhívott rendelkezéseivel összefüggésben alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként vagy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvényellenességként lehetne értékelni, és amely ezért az indítvány érdemi vizsgálatát megalapozhatná.

[35] 4. Mindezek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz befogadására, mivel az nem felel meg az Abtv. 29. §-ában írott feltételnek, nincs lehetőség. Az Alkotmánybíróság ezért a kérelmet az Abtv. 47. § (1) bekezdése, 50. §-a és az 56. § (1)–(3) bekezdései, valamint az Ügyrend 5. § (1) és (2) bekezdései alapján eljárva, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *d)* pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2025. február 4.

Dr. Patyi András s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lomnici Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Salamon László s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Patyi András s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró,
az aláírásban akadályozott
dr. Szabó Marcel
alkotmánybíró helyett